

Allmän information - Estland

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [et](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Översättningen till [en](#) är dock redan färdig.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?
- 2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?
- 3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?
- 4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?
- 5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller
 - 5.1 arvsrättsliga frågor?
 - 5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?
 - 5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?
 - 5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?
- 6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförfarandet inleds av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).
- 7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?
- 8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?
- 9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?
 - 9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boutredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?
 - 9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?
 - 9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?
- 10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsmål för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

Faktabladet har tagits fram i samarbete med rådet för notaries i EU (CNUE).

1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?

En testator kan utarbeta ett förordnande om kvarlåtenskap genom ett testamente eller ett arvsavtal. Testamentet kan vara offentligt eller privat. En testator kan när som helst återkalla ett testamente eller en del av det genom ett senare testamente eller arvsavtal. Detta gäller inte inbördes testamenten mellan makar eftersom särskilda regler styr ändringar och återkallande av sådana testamenten.

Offentliga testamenten

Ett offentligt testamente är ett testamente som bestyrks av notarie eller ett testamente som upprättas av testatorn och deponeras hos notarie, i ett förseglat kuvert, för förvaring.

I fall av offentligt testamente attesterar notarien ett testamente som han eller hon har utarbetat i enlighet med testatorns testamentariska förordnande. Alternativt skriver testatorn testamentet och lämnar in det till notarien för attestering. Ett offentligt testamente ska undertecknas av testatorn i notariens närvaro.

Även underåriga personer, som har fyllt 15 år, får utarbeta testamenten att attesteras av notarie. En sådan underårig testator behöver inte något samtycke från sin vårdnadshavare.

När det gäller testamenten som deponeras hos notarie ska testatorn personligen överlämna det testamentariska förordnandet till notarien i ett förseglat kuvert, och förklara för notarien att detta utgör hans eller hennes testamente. I sådana fall utarbetar notarien en notariatshandling avseende det faktum att ett testamente har deponerats, och handlingen undertecknas av testatorn och notarien. Testatorn kan när som helst återfå ett testamente som deponerats hos en notarie. I sådana fall utarbetar notarien en notariatshandling avseende det faktum att testamentet har återfåtts, och handlingen undertecknas av testatorn och notarien.

Det finns inga tidsbegränsningar avseende offentliga testamentens giltighet, dvs. de förblir i kraft tills dess att de ändras eller återkallas.

Privata testamenten

Ett privat testamente är antingen ett testamente som undertecknas inför vittnen eller ett holografiskt testamente.

Texten i ett privat testamente som undertecknas inför vittnen behöver inte ha skrivits av testatorn (den behöver inte heller vara handskriven), men testamentet ska undertecknas inför minst två vittnen med aktiv rättskapacitet och det datum och år då testamentet upprättas ska anges i detsamma. Vittnena ska vara samtidigt närvarande vid undertecknandet. Testatorn ska meddela vittnena om att de har kallats som vittnen till upprättande av ett testamente och att testamentet utgör hans eller hennes testamentariska förordnande. Vittnena behöver inte känna till testamentets innehåll. Omedelbart efter att testatorn har undertecknat testamentet ska även vittnena underteckna det. Vittnena bekräftar med sina respektive namnteckningar att testatorn själv har undertecknat testamentet, och att testatorn så vitt de vet har aktiv rättskapacitet att utfärda ett testamente. En person får inte agera vittne om hans eller hennes släktingar i uppstigande eller nedstigande led, syskon och deras släktingar i nedstigande led eller make/maka och hans/hennes släktingar i nedstigande led är förmånstagare i det testamente som upprättas.

Ett holografiskt privat testamente ska skrivas av testatorn för hand från början till slut (det får inte maskinskrivas, skrivas ut eller utarbetas mekaniskt på något annat sätt), och det datum och år då testamentet upprättas ska anges i detsamma. Ett holografiskt testamente ska undertecknas personligen av testatorn.

Testatorn kan behålla det privata testamentet eller ge det till en annan person för förvaring.

Ett privat testamente blir ogiltigt sex månader efter att det upprättades, om testatorn fortfarande lever. Om det i det privata testamentet inte anges vilket år och datum som det upprättades, och om det inte är möjligt att fastställa detta på något annat sätt, är testamentet ogiltigt.

Inbördes testamenten mellan makar

Ett inbördes testamente mellan makar är ett testamente som utarbetas gemensamt av två makar, där de anger varandra som arvingar eller gör andra förordnanden om kvarlåtenskapen.

I ett inbördes testamente mellan makar där båda anger varandra som enda arvinge kan de fastställa till vem den överlevande makens andel av kvarlåtenskapen ska överföras i händelse av hans eller hennes död.

Ett inbördes testamente mellan makar ska attesteras av notarien. Notarien utarbetar denna typ av testamente i enlighet med makarnas testamentariska förordnande och makarna ska underteckna det i notariens närvaro.

Ett förordnande i ett inbördes testamente mellan makar kan återkallas av endera maken så länge båda är i livet. Ett testamente genom vilket ett förordnande återkallas ska attesteras av notarien. Förordnandet anses vara återkallat när den andra maken mottar ett meddelande om återkallande av förordnandet, överfört enligt notariatsförfarande. Efter att den ena maken har avlidit kan

den överlevande maken endast återkalla sitt förordnande om han eller hon avstår från den andel av kvarlåtenskapen som testamenterats till honom eller henne, på grundval av det inbördes testamentet.

Ett inbördes testamente mellan makar blir ogiltigt om äktenskapet upplöses innan testatorn avlider. Det blir även ogiltigt om testatorn före sin död ansöker om skilsmässa i domstol eller tillhandahåller ett skriftligt medgivande om skilsmässa, eller har rätt att annullera äktenskapet och lämnar in en sådan ansökan till domstol.

Arvsavtal

Ett arvsavtal är ett avtal mellan testatorn och en annan person, genom vilket testatorn utnämner motparten eller en annan person till arvinge och fastställer ett legat, en testamentarisk skyldighet eller ett testamentariskt direktiv. Ett arvsavtal kan även tecknas av testatorn och hans eller hennes intestatarvinge om att intestatarvingen avstår från arv.

Ett arvsavtal kan även innehålla ensidiga förordnanden som utfärdas av testatorn. I detta fall tillämpas bestämmelserna i testamentet avseende dessa förordnanden.

Arvsavtal ska utarbetas och attesteras av notarien och undertecknas i närvaro av notarien.

Ett arvsavtal eller ett förordnande däri får upphävas eller återkallas medan parterna fortfarande lever, genom ett avtal mellan personerna som attesteras av notarien, eller genom ett nytt arvsavtal.

Därutöver är det möjligt att säga upp ett arvsavtal. Testatorn kan säga upp arvsavtalet om rätten till hävning har avtalats i arvsavtalet. Uppsägning kan även ske om testamentstagaren begår ett brott mot testatorn, hans eller hennes make eller maka eller släkting i upp- eller nedstigande led, eller om motparten avsiktligt bryter mot en lagstadgad skyldighet att tillhandahålla underhållsstöd till testatorn. Testatorn har även rätt till uppsägning i en situation där en part i arvsavtalet som är skyldig att fullgöra återkommande skyldigheter gentemot testatorn under hans eller hennes livstid – framför allt avseende underhållsstöd – avsiktligt och på ett allvarligt sätt bryter mot en sådan skyldighet. Uppsägning av arvsavtalet sker genom att en av notarien attesterad förklaring lämnas till motparten. Om det rör sig om ett ömsesidigt arvsavtal och om rätten till uppsägning finns angiven i avtalet, blir hela överenskommelsen ogiltig om en part säger upp det, såvida inte någonting annat anges i avtalet. Rätten att säga upp ett ömsesidigt arvsavtal upphör när en av parterna avlider. Efter att en part har avlidit får den överlevande parten i arvsavtalet endast återkalla sitt förordnande om han eller hon avstår från den kvarlåtenskap som tilldelas honom eller henne enligt avtalet.

2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?

Offentliga testamenten och arvsavtal registreras alltid i arvsregistret den arbetsdag som följer efter attesteringen av notariatshandlingen. Dessutom är notarien skyldig att i arvsregistret registrera alla ändringar i arvsavtal, avtal om upphävande av arvsavtal och förklaringar om uppsägning av arvsavtal. Överträdelse av registreringskyldigheten påverkar inte testamentets giltighet.

Upprättande av ett privat testamente kan registreras i arvsregistret av testatorn eller av någon annan person som har information om det privata testamentet och som av testatorn ombes att föra in denna. Det är inte obligatoriskt att registrera privata testamenten i arvsregistret.

Offentliga testamenten och arvsavtal registreras i arvsregistret av den notarie som attesterade testamentet eller arvsavtalet, eller av den notarie hos vilken testamentet har deponerats. För att göra detta ska notarien skapa en post i arvsregistret eller lämna in en anmälan om detta till registret. Från och med den 1 januari 2015 lämnar notarien inte längre in anmälningar till arvsregistret, utan ändrar i stället i arvsregistret genom att föra in poster.

Uppgifter om privata testamenten kan föras in i arvsregistret via den statliga webbplatsen <http://www.eesti.ee/> av personer som känner till att ett testamente har upprättats och som har ombetts att skapa den relevanta posten.

3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?

Det finns i allmänhet inga begränsningar för upprättande av testamenten, och i allmänhet är testatorns egen rätt till förordnande inte heller begränsad om han eller hon upprättar ett testamente.

Testamentsfriheten är begränsad av laglotten, som inskränker testatorns frihet att efterlämna sin egendom till vilka arvingar som han eller hon vill. Om en testator genom ett testamente eller arvsavtal har arvlöshetsförklarat en släkting i nedstigande led, föräldrar eller en make eller maka som har rätt till intestatarv och gentemot vilken testatorn vid tidpunkten för dödsfallet är underhållsskyldig enligt familjelagen, eller om en testator har minskat deras andelar av kvarlåtenskapen jämfört med deras andelar enligt intestatarvet, har de rätt att kräva arvingarna på laglott. Mottagaren av laglotten har således en fordran gentemot arvingarna enligt lagen om skyldigheter. Fordringen avser det faktum att den person som har rätt att motta laglotten kan kräva betalning av ett belopp som motsvarar laglotten, baserat på kvarlåtenskapens värde. Den person som utnyttjar rätten till laglott är inte arvinge.

Laglottsbeloppet är halva värdet av den andel av kvarlåtenskapen som en arvinge skulle ha erhållit vid arv enligt lagen, om alla lagstadgade arvingar hade accepterat kvarlåtenskapen.

4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?

Om testatorn inte efterlämnar något giltigt testamente eller arvsavtal betraktas arvet som ett arv enligt den legala arvsordningen och styrs av lagstiftningen. Om det testamente eller arvsavtal som en testator har upprättat inte omfattar all hans eller hennes egendom så sker arvet av den del som inte omfattas i enlighet med lagstiftningen. Intestatarvingarna är testatorns make eller maka och släktingar, och arvet sker i tre nivåer. Maken eller maken och intestatarvingarna ärver enligt den legala arvsordningen.

I första hand ärver testatorns släktingar i nedstigande led (barn, adopterade barn, barnbarn etc.). Maken eller maken ärver jämte arvingarna i den första arvsklassen ett belopp som motsvarar den andel som ett av testatorns barn skulle få, och minst en fjärdedel av kvarlåtenskapen.

Om det inte finns några arvingar i den första arvsklassen ärver i andra hand testatorns föräldrar och deras släktingar i nedstigande led (testatorns bröder och systrar). Om testatorns båda föräldrar lever när arvsförfarandet inleds ärver de hela kvarlåtenskapen i lika delar. Om den avlidnes far eller mor inte lever när arvsförfarandet inleds ärver barn, adopterade barn och barnbarn etc. till den avlidna föräldern i hans eller hennes ställe. Jämte arvingarna i den andra arvsklassen ärver maken eller maken halva kvarlåtenskapen.

Om det inte finns några arvingar i den andra arvsklassen ärver i tredje hand testatorns far- och morföräldrar och deras släktingar i nedstigande led (testatorns mostrar och morbröder och fastrar och farbröder). Om alla testatorns mor- och farföräldrar lever när arvsförfarandet inleds ärver de hela kvarlåtenskapen i lika delar. Om en av testatorns far- eller morföräldrar inte lever när arvsförfarandet inleds ärver den avlidne far- eller morförälderns barn, adopterade barn och barnbarn etc. i hans eller hennes ställe. Om inga sådana finns ärver den andra far- eller morföräldern på samma sida hans eller hennes andel. Om den andra far- eller morföräldern också är avliden ärver hans eller hennes barn, adopterade barn och barnbarn etc. kvarlåtenskapen. Om testatorns båda far- eller morföräldrar är avlidna när arvsförfarandet inleds och de inte har några släktingar i nedstigande led, ärver far- eller morföräldrarna på den andra sidan och deras barn, adopterade barn och barnbarn etc. i deras ställe. Bestämmelserna som gäller för arvingar i den första arvsklassen tillämpas på släktingar i nedstigande led som ärver i sina föräldrars ställe.

Om testatorn var gift och inte hade några arvingar i den första eller andra arvsklassen ärver maken eller maken hela kvarlåtenskapen.

Om testatorn inte hade några intestatarvingar, eller någon make eller maka, är de lokala myndigheterna på den ort där arvsförfarandet inleds den legala arvingen. Platsen där arvsförfarandet inleds är testatorns sista bostadsort. Om testatorns sista permanenta bosättning var i ett annat land än Estland, men estnisk lagstiftning ska tillämpas på arvet, är intestatarvingen Republiken Estland.

5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller

5.1 arvsrättsliga frågor?

I Estland genomförs arvsförfaranden av notarien på den ort där arvsförfarandet inleds. Notarien för in i arvsregistret att förfarandet har inletts.

5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?

Förklaringar om godtagande av och avstående från arv ska framställas till den notarie som behandlar arvsärendet. Förklaringar kan även attesteras av en annan notarie som sedan vidarebefordrar förklaringen till den notarie som genomför förfarandet.

Konsulära tjänstemän med särskilda kvalifikationer som arbetar vid Estlands utrikesrepresentationer får också attestera förklaringar om godtagande av eller avstående från arv. De konsulära tjänstemännen är skyldiga att vidarebefordra förklaringar som de attesterar till den notarie som behandlar arvsärendet.

5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?

Legatsystemet ger legatarier rätt att kräva att den som verkställer ett legat överför objektet för legatet. För att ta emot ett legat ska legatarien lämna in en begäran om verkställande av legatet till den som verkställer det. Testatorn får ålägga verkställandet av legatet som en skyldighet för arvingen eller annan legatarie. Om testatorn inte har utsett någon som ska verkställa legatet ska arvingen göra detta.

Eftersom bestämmelserna om godtagande av eller avstående från arv tillämpas på godtagande av eller avstående från legat innebär underlåtelse att lämna in en förklaring om avstående från legat inom angiven tidsfrist att legatet accepteras. Om legatarien

vill avstå från legatet ska en förklaring om avstående lämnas in inom den tidsfrist som fastställs i lag, som är tre månader efter testatorns död och efter att personen har fått kännedom om att han eller hon har rätt till ett legat.

Notarien ska, som en del av arvsförfarandet, kontakta alla legatarier som anges i testamentet och informera dem om deras rätt till legat. Innan en begäran om verkställande av legat lämnas in har legatarien rätt att få information om legatet. Analogt med ett godtagande av arv är en förklaring om godtagande av eller avstående från legat oåterkallelig. För att styrka sina rättigheter kan legatarien ansöka om ett intyg angående krav till följd av ett legat (legatarieintyg) hos den notarie som behandlar arvsärendet.

Om legatet är i form av fast egendom eller något annat föremål för vilket en försäljning/transaktion måste attesteras av notarien ska även avtalet om överföring av legat mellan verkställaren av legatet och legatarien attesteras av notarien.

En legatarie som är arvinge har rätt till legatet även om han eller hon avstår från arvet.

5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?

En laglott är en monetär fordran gentemot en arvinge enligt lagen om skyldigheter och ska läggas fram för arvingarna. Rätten till laglott uppstår i samband med inledandet av arvsförfarandet. Någon ansökan behöver inte lämnas in till notarien för att få en laglott.

Om en testator genom ett testamente eller arvsavtal har arvlöshetsförklarat en släkting i nedstigande led, förälder eller en make eller maka som har rätt till intestatarv och gentemot vilken testatorn vid tidpunkten för dödsfallet är underhållsskyldig enligt familjelagen, eller om en testator har minskat deras andelar av kvarlåtenskapen jämfört med deras andelar enligt intestatarvet, har de rätt att kräva arvingarna på laglott.

Notarien ska, på grundval av en av notarien attesterad ansökan från en arvinge, en testamentsexekutor eller en person som har rätt till laglott, attestera intyget om krav på laglott – även kallat intyg för mottagare av laglott. I intyget för mottagare av laglott ska fastställas mottagaren och storleken på laglotten som en lagenlig andel av kvarlåtenskapen.

Det går att avstå från rätten till laglott genom ett arvsavtal som tecknas mellan testatorn och personen med rätt att ärva. Avtalet ska attesteras av notarien.

6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförfarandet inleds av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).

Vid inledande av ett arvsförfarande – dvs. i samband med testatorns död – övergår kvarlåtenskapen till arvingarna, som kan vara arvingar enligt arvsavtal, testamentariska arvingar eller intestatarvingar.

Arvsförfarandet kan inledas av en arvinge, en av testatorns fordringsägare, en legatarie eller någon annan behörig person avseende kvarlåtenskapen för att fastställa vem som är berättigad till att ärva. En person som vill inleda ett förfarande ska kontakta notarien som då utarbetar och attesterar en ansökan om detta. Förfarandet kan endast genomföras av en notarie. Om ett arvsförfarande redan har inletts genom en ansökan till en notarie ska således den notarie som tar emot en senare ansökan vidarebefordra denna till den notarie som genomför arvsförfarandet.

En arvinge kan antingen godta eller avstå från ett legat. Tidsfristen för att avstå från sin arvsrätt är tre månader. Denna period börjar löpa vid den tidpunkt då arvingen får kännedom om eller borde ha fått kännedom om testatorns död och sin rätt att ärva. Om arvingen inte avstår från kvarlåtenskapen under denna tidsperiod anses han eller hon ha accepterat arvet. För att acceptera kvarlåtenskapen kan arvingen också lämna in en ansökan till den notarie som behandlar arvsärendet innan ovannämnda tidsfrist löper ut.

En arvinges beslut att godta eller avstå från arv är oåterkalleligt. Om en person avstår från ett arv kan han eller hon sedan inte godta det, och efter att ha godtagit ett arv kan man inte längre avstå från det. Denna princip gäller även godtagande av och avstående från legat – med undantag för att legatarier som även är arvingar har rätt till legat även om de avstår från arv.

Förklaringar om godtagande av och avstående från arv ska attesteras av notarien.

7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?

Arvsförfarandet inleds i samband med att en person avlider. När arvsförfarandet inleds övergår arvet till arvingen. Grunden för arvet är lagstiftningen eller testatorns yttersta vilja, uttryckt i ett testamente eller ett arvsavtal. Arvsrätt enligt arvsavtal har företräde framför testamentarisk arvsrätt, och båda dessa har företräde framför intestatarv.

Det är inte nödvändigt att lämna in någon separat ansökan för att erhålla ett arv. Vid godtagande av arvet övergår alla testatorns rättigheter och skyldigheter till arvingen, förutom dem som av naturen hänförs till testatorns person eller som enligt lag inte går

att överföra. Om arvingen accepterar arvet ska äganderätten till de föremål som utgör kvarlåtenskapen retroaktivt anses ha överförts den dag då arvsförfarandet inleddes. Om arvet accepteras av mer än en arvinge (medarvingar) tillhör kvarlåtenskapen dem gemensamt.

Alla personer med rättskapacitet kan ärva – detta inbegriper fysiska personer som lever vid tidpunkten för testatorns död och juridiska personer som existerar vid samma tidpunkt. Ett barn som föds levande efter att arvsförfarandet inleds anses kunna ärva om det avlades före arvsförfarandets inledande. En stiftelse som inrättas på grundval av ett testamente eller arvsavtal ska anses ha existerat vid tidpunkten för inledandet av arvsförfarandet, om den senare erhåller rättigheter som juridisk person.

En överlevande make eller maka har ingen arvsrätt eller rätt till en prioriterad andel om testatorn hade ansökt om skilsmässa innan dödsfallet, eller hade krävt skriftligt samtycke till skilsmässa, eller om han eller hon vid tidpunkten för dödsfallet hade rätt att ansöka om annullering av äktenskapet och hade lämnat in en sådan begäran till domstol.

En förälder som helt har fråntagits vårdnaden kan inte bli laglig arvinge till ett barn.

En person som uppfyller något av följande villkor har inte rätt att ärva:

- Om denne avsiktligt och olagligen orsakat eller försökt att orsaka testatorns död.
- Om denne avsiktligt och olagligen har försatt testatorn i en situation där testatorn varit oförmögen att uttrycka eller återkalla sin testamentariska vilja.
- Om denne genom tvång eller bedräglighet har hindrat testatorn från att skapa eller ändra ett testamentariskt förordnande, eller på samma sätt förmått testatorn att skapa eller ändra ett testamentariskt förordnande om det inte längre varit möjligt för testatorn att uttrycka sin faktiska testamentariska vilja.
- Om denne avsiktligt och olagligen har avlägsnat eller förstört ett testamente eller arvsavtal, om det inte längre varit möjligt för testatorn att förnya det.
- Om denne har förfalskat testatorns testamente eller arvsavtal eller någon del därav.

Enligt estnisk lagstiftning anses en mottagare av en laglott inte vara arvinge. Mottagaren av en laglott har en betalningsbar fordran gentemot arvingen enligt lagen om skyldigheter. Rätten att kräva arvingarna på en laglott uppstår om en testator genom ett testamente eller arvsavtal har arvlöshetsförklarat en släkting i nedstigande led, en förälder eller en make eller maka som har rätt till intestatarv och gentemot vilken testatorn vid tidpunkten för dödsfallet är underhållsskyldig enligt familjelagen, eller om en testator har minskat deras andelar av kvarlåtenskapen jämfört med deras andelar enligt intestatarvet. Laglottsbeloppet är halva värdet av den andel av kvarlåtenskapen som arvingen skulle ha erhållit vid ett intestatarv, om alla lagstadgade arvingar hade accepterat kvarlåtenskapen.

Arvsförfaranden kan inledas av en arvinge, en av testatorns fordringsägare, en legatarie eller någon annan behörig person avseende kvarlåtenskapen, på grundval av en av notarie attesterad ansökan. Ett arvsförfarande genomförs av den estniska notarie på vars kontor arvsförfarandet inleds, och som registreras i arvsregistret som verkställare av arvsförfarandet. Förfarandet kan genomföras av en notarie. Om ett arvsförfarande redan har inletts genom en ansökan till en notarie ska således den notarie som tar emot en senare ansökan vidarebefordra denna till den notarie som genomför arvsförfarandet. Notarien ska attestera ett arvsintyg om tillräckliga bevis tillhandahålls avseende en arvinges arvsrätt. Om det finns flera arvingar ska notarien ange storleken på varje arvinges andel av kvarlåtenskapen.

En arvinge kan antingen godta eller avstå från ett arv. Om en person som har rätt att ärva inte avstår från arvet inom tre månader från den tidpunkt då han eller hon fick kännedom om, eller borde ha fått kännedom om, sin arvsrätt anses han eller hon ha godtagit arvet. En person som avstår från arv undviker de rättsliga följderna som arvet medför.

8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?

Ja, en arvinge är skyldig att uppfylla alla testatorns skyldigheter. Om kvarlåtenskapen inte är tillräcklig ska arvingen uppfylla skyldigheterna med hjälp av sin egen egendom, såvida inte arvingen, efter att en bouppteckning har gjorts, har uppfyllt skyldigheterna enligt det förfarande som föreskrivs i lag, dödsboet har försatts i konkurs eller konkursförfarandet har avslutats genom annullering utan att dödsboet har förklarats i konkurs.

Om en arvinge begär en bouppteckning av kvarlåtenskapen är det förbjudet för arvingens fordringsägare att tillgodose sina betalningskrav gentemot arvingen med hjälp av kvarlåtenskapen innan en bouppteckning har gjorts, men inte längre än fram till bouppteckningens förfallodag.

Efter att en bouppteckning har gjorts är arvingens ansvar för skyldigheter med anknytning till kvarlåtenskapen begränsat till kvarlåtenskapens värde.

9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?

Om testatorn ägde fast egendom blir posten i fastighetsregistret ogiltig vid hans eller hennes död, eftersom personen som i fastighetsregistret är registrerad som ägare av sakrätten inte är den person som sakrätten (i den materiella rätten) faktiskt tillhör, eftersom alla testatorns tillgångar övergår till en annan person – arvingen – när arvsförandet inleds.

För att föra in arvingen eller arvingarna i fastighetsregistret ska en ansökan om registrering från den nya ägaren till sakrätten lämnas in, och en handling som styrker arv enligt lagen – ett arvsintyg – ska bifogas.

Om sakrätten har överförts till en grupp medarvingar räcker det med en förklaring från en medarvinge för att korrigera posten. De övriga arvingarna anses inte vara relevanta, dvs. det är inte nödvändigt med deras samtycke, eftersom en arvinge inte kan förhindra att en äganderätt som redan har överförts till honom eller henne blir synlig i fastighetsregistret. Samma princip gäller vid överföring till en del av en grupp medarvingar.

I lagstiftningen fastställs särskilda krav om kategorin för makarnas egendomsförhållande, i enlighet med arvsintyget, var gemensamt ägande. I detta fall kan varje specifikt föremål vara både gemensam egendom och enskild egendom, och denna fråga kan inte avgöras under atteringen av arvsintyget.

Därutöver fastställer lagstiftningen undantag för situationer i vilka arvingarna har delat upp kvarlåtenskapen i syfte att upplösa gruppen, och fastställer vilka föremål eller delar därav, eller vilka rättigheter och skyldigheter som kvarlåtenskapen omfattar som ska behållas av varje medarvinge, om den fasta egendom som kvarlåtenskapen omfattar ska behållas av en viss medarvinge.

Om testatorn aldrig varit gift ska följande lämnas in för att korrigera uppgifterna i fastighetsregistret:

- Ett arvsintyg.
- En ansökan om registrering, attesterad av notarie eller undertecknad elektroniskt. En ansökan om registrering som ska undertecknas elektroniskt ska förberedas och lämnas in till avdelningen för fastighetsregistrering via fastighetsregistrets portal (<https://kinnistuportaal.rik.ee/KAEP/Login.aspx>). Det är möjligt att få åtkomst till portalen med hjälp av ett estniskt **id-kort, mobilt id**, vissa utländska id-kort eller via den statliga portalen <http://www.eesti.ee>.

Ingen statlig avgift ska betalas för att korrigera en post i fastighetsregistret.

I detta fall förs alla arvingarna som anges på arvsintyget in i fastighetsregistret som samägare.

I samma fall där kvarlåtenskapen delas upp mellan medarvingarna på sådant sätt att den fasta egendomen behålls av en viss medarvinge ska följande lämnas in för att ändra posten i fastighetsregistret:

- Ett avtal om uppdelning av kvarlåtenskapen, attesterat av en estnisk notarie.
- En ansökan om registrering (får inkluderas i ovannämnda avtal om uppdelning av kvarlåtenskapen, attesterat av notarie).

En statlig avgift ska betalas för att ändra en post i fastighetsregistret.

I detta fall ska den person som i avtalet om uppdelning av kvarlåtenskapen anges som den person som enligt avtalet beviljats äganderätten till den berörda fasta egendomen registreras i fastighetsregistret som ägare av egendomen.

Arvsintyget ska läggas fram för notarie för atterering av avtalet om uppdelning av kvarlåtenskapen.

Om testatorns äktenskap hade upphört vid tidpunkten för inledandet av arvsförandet, eller om äktenskapet upphörde i och med testatorns död, men den fasta egendomen i kvarlåtenskapen inte var de tidigare makarnas gemensamma egendom, ska följande lämnas in för att korrigera posten i fastighetsregistret:

- Ett arvsintyg.
- Ett intyg om äganderätt, som styrker att egendomen är testatorns enskilda egendom.
- En ansökan om registrering, attesterad av notarie eller undertecknad elektroniskt. En ansökan om registrering som ska undertecknas elektroniskt ska förberedas och lämnas in till avdelningen för fastighetsregistrering via fastighetsregistrets portal (<https://kinnistuportaal.riik.ee>). Det är möjligt att få åtkomst till portalen med hjälp av ett **estniskt id-kort, mobilt id**, vissa utländska id-kort eller via den statliga portalen, <http://www.eesti.ee>.

Ingen statlig avgift ska betalas för att korrigera en post i fastighetsregistret.

Alla arvingar som anges i arvsintyget förs in i fastighetsregistret.

För attestering av intyget om äganderätt ska den sökande visa för notarien att egendomen var makens eller makans enskilda (separata) egendom. I regel ska de handlingar som utgjorde grunden för förvärvet av egendomen lämnas in till notarien, om denne inte har tillgång till dem, för att visa att makarna hade delat upp egendomen eller specificerat tillgången som enskild egendom (t. ex. äktenskapsförord, avtal om uppdelning av gemensam egendom eller andra handlingar avseende förvärv som styrker att egendomen är enskild, som t.ex. ett gåvobrev etc.).

Om testatorns äktenskap hade upphört vid tidpunkten för inledandet av arvsförfarandet, eller om äktenskapet upphörde i och med testatorns död, och den fasta egendomen i kvarlåtenskapen var de tidigare makarnas gemensamma egendom, ska följande lämnas in för att korrigera posten i fastighetsregistret:

- Ett arvsintyg.
- Ett intyg om äganderätt, som styrker att egendomen var testatorns och den tidigare makens eller makans gemensamma egendom.
- En ansökan om registrering, attesterad av notarie eller undertecknad elektroniskt. En ansökan om registrering som ska undertecknas elektroniskt ska förberedas och lämnas in till avdelningen för fastighetsregistrering via fastighetsregistrets portal (<https://kinnistuportaal.riik.ee>). Det är möjligt att få åtkomst till portalen med hjälp av ett **estniskt id-kort, mobilt id**, vissa utländska id-kort eller via den statliga portalen, <http://www.eesti.ee>.

Ingen statlig avgift ska betalas för att korrigera en post i fastighetsregistret.

Alla arvingar som anges i arvsintyget och den överlevande maken eller maken eller den tidigare maken eller maken förs in i fastighetsregistret, oavsett om de är arvingar eller inte.

För attestering av intyget om äganderätt ska den sökande visa för notarien att egendomen var gemensam egendom. I regel ska de handlingar som utgjorde grunden för förvärvet av egendomen lämnas in till notarien, om denne inte har tillgång till dem (bland annat avtalet om uppdelning av gemensam egendom, äktenskapsförordet).

Om testatorns äktenskap hade upphört vid tidpunkten för inledandet av arvsförfarandet, eller om äktenskapet upphörde i och med testatorns död, och den fasta egendomen i kvarlåtenskapen var de tidigare makarnas gemensamma egendom och kvarlåtenskapen delas upp mellan medarvingarna så att den fasta egendomen behålls av en viss medarvinge, ska följande lämnas in för att ändra posten i fastighetsregistret:

- Ett intyg om äganderätt och ett avtal om uppdelning av gemensamt giftorättsgods, attesterade av en estnisk notarie.
- En ansökan om registrering (får inkluderas i ovannämnda avtal om uppdelning av gemensam egendom och kvarlåtenskap, attesterat av notarie).

En statlig avgift ska betalas för att ändra en post i fastighetsregistret.

Till följd av uppdelningen av det gemensamma giftorättsgodset förs testatorn och den överlevande maken eller maken in i fastighetsregistret som ägare i enlighet med deras lagenliga andelar. De arvingar som anges i arvsintyget, till vilka äganderätten till den specifika fasta egendomen överförs enligt avtalet, förs in i fastighetsregistret som ägare av testatorns lagenliga andel. Om den lagenliga andel som tillhör arvingarna delas upp mellan arvingarna ska storleken på den lagenliga andel som tillhör varje arvinge anges.

För attestering av intyget om äganderätt ska den sökande visa för notarien att egendomen var gemensam egendom.

Ett annat alternativ i detta fall är att lämna in följande för ändring av en post i fastighetsregistret:

- Ett avtal om uppdelning av de tidigare makarnas gemensamma egendom och ett avtal om uppdelning av kvarlåtenskapen, attesterade av en estnisk notarie.
- En ansökan om registrering (får inkluderas i ovannämnda avtal om uppdelning av gemensam egendom och kvarlåtenskap, attesterat av notarie).

En statlig avgift ska betalas för att ändra en post i fastighetsregistret.

Den person som i avtalet om uppdelning av kvarlåtenskapen anges som den person som enligt avtalet beviljats äganderätten till den berörda fasta egendomen registreras i fastighetsregistret som ägare av egendomen.

För attestering av intyget om äganderätt ska den sökande visa för notarien att egendomen var gemensam egendom.

9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boudredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?

Om en testator avlider ska domstolen vidta åtgärder för förvaltning av kvarlåtenskapen om

- ingen arvinge är känd,
- ingen arvinge befinner sig på den plats där kvarlåtenskapen är belägen,
- det inte är känt huruvida en arvinge har accepterat arvet,
- en arvinge har begränsad rättskapacitet och inte har utsetts någon god man,
- andra skäl föreligger som föreskrivs i lag.

Åtgärderna för att förvalta en kvarlåtenskap består av att administrera kvarlåtenskapen och säkerställa funktioner som föreskrivs i den civilrättsliga lagstiftningen. Domstolen ska utse en boutredningsman för förvaltning av kvarlåtenskapen.

Domstolen ska genomföra förvaltningsåtgärder på eget initiativ såvida inte annat föreskrivs i lag. En domstol får även besluta om tillämpning av åtgärder för förvaltning av en kvarlåtenskap på begäran från en av testatorns fordringsägare, en legatarie eller någon annan person som har ett anspråk på kvarlåtenskapen, om underlåtenhet att tillämpa förvaltningsåtgärder kan äventyra att ett anspråk från någon av ovannämnda personer tillmötesgås med hjälp av tillgångarna i kvarlåtenskapen. Vid tvist om vem som har rätt att arva kan domstolen även besluta om tillämpning av åtgärder för förvaltning av en kvarlåtenskap på begäran från en person som gör anspråk på erkännande av arvsrätt.

I händelse av att man underlåter att verkställa ett testamentariskt direktiv kan domstolen utse en boutredningsman att genomföra direktivet på grundval av en framställning från berörd person. Boutredningsmannen ska ha samma rättigheter och skyldigheter som en testamentsexekutor avseende den egendom som verkställandet av det testamentariska direktivet avser.

Nationella och lokala myndighetsinstitutioner, notarier och stämningmän är skyldiga att meddela domstolen om behov av att genomföra förvaltningsåtgärder, om ett sådant behov kommer till deras kännedom.

9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?

Om förvaltningsåtgärder inte har vidtagits avseende kvarlåtenskapen ska arvingarna administrera den gemensamt. Arvingarna är skyldiga att utföra alla förordnanden i testamentet, bl.a. överföra kvarlåtenskapen på grundval av de förordnanden som görs.

Om förvaltningsåtgärder har genomförts avseende kvarlåtenskapen ska den förvaltas av den av domstol utsedda boutredningsmannen. Domstolen kan ge instruktioner till boutredningsmannen om innehav, användning och avyttrande av tillgångarna. Boutredningsmannen får endast avyttra kvarlåtenskapen för att fullgöra sina skyldigheter och för att täcka utgifter med anknytning till förvaltningen av kvarlåtenskapen. Boutredningsmannen ska uppfylla de skyldigheter för boutredningsmän som följer av lagstiftningen.

Om en testamentsexekutor utses i testamentet får arvingarna inte avyttra föremål som är del av kvarlåtenskapen och som testamentsexekutorn behöver för att fullgöra sina skyldigheter. Testamentsexekutorn är skyldig att förvalta tillgångarna aktsamt och att leverera de föremål till arvingarna som han eller hon inte behöver för att verkställa testamentet. Fram tills dess att arvet godtas av arvingen är testamentsexekutorn skyldig att utföra de uppgifter som tillkommer boutredningsmannen eller att ansöka om förvaltning.

9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?

Rättigheter, skyldigheter och uppdrag för en boutredningsman:

- Att på ett aktsamt sätt förvalta egendomen och se till att den bevaras.
- Att från kvarlåtenskapen tillhandahålla underhåll till familjemedlemmar som levde med testatorn fram till dennes död och mottog underhåll från testatorn.
- Att uppfylla skyldigheter kopplade till kvarlåtenskapen och rapportera om förvaltningen av egendomen till domstolen och till arvingarna.
- Att ta kvarlåtenskap, som innehas av en arvinge eller tredje part, i besittning, eller på annat sätt säkerställa avskiljning av kvarlåtenskap från en arvinges egendom, om detta är nödvändigt för att säkerställa bevarandet av kvarlåtenskapen.
- Att till notarie lämna in ansökan om inledande av arvsförfarande, om detta är nödvändigt, eller vidta andra åtgärder för att identifiera arvingen, om estniska notarien inte är behörig att genomföra arvsförandet.
- Boutredningsmannen ska, efter att ha gjort en bouppteckning, betala fordringar i bouppteckningen var förfalldatum har infallit. Boutredningsmannen får endast betala fordringar som ännu inte förfallit med arvingens samtycke. Om en domstol också har beslutat om vidtagande av förvaltningsåtgärder för en kvarlåtenskap på begäran från en av testatorns

fordringsägare, en legatarie eller någon annan person som har anspråk på kvarlåtenskapen, i det fall underlåtenhet att vidta förvaltningsåtgärder kan äventyra att ett anspråk från någon av ovannämnda personer på tillgångar i kvarlåtenskapen tillgodoses, ska boutredningsmannen, efter att ha gjort en bouppteckning, tillmötesgå alla anspråk som registrerats i bouppteckningen, med hjälp av tillgångarna i densamma, i den ordning som fastställs i lag. Kvarlåtenskapen får inte överlämnas till arvingen innan dessa fordringar har betalats.

- Om en kvarlåtenskap inte är tillräcklig för att betala alla fordringar, och om arvingen inte samtycker till att fordringarna betalas med hjälp av sin egen egendom, ska boutredningsmannen eller arvingen omedelbart lämna in en ansökan om att försätta dödsboet i konkurs. En boutredningsman får endast avyttra kvarlåtenskap för att uppfylla sina skyldigheter och för att täcka utgifter med anknytning till förvaltningen av kvarlåtenskapen. En boutredningsman har inte rätt att avyttra fast egendom som tillhör en kvarlåtenskap utan domstolsgodkännande. Detta gäller inte i fall där man inte har fastställt någon arvinge inom sex månader från det att arvsförfarandet inleds, eller om en arvinge som godtagit ett arv inte har börjat förvalta kvarlåtenskapen inom sex månader från godtagandet av arvet. I dessa fall får boutredningsmannen sälja kvarlåtenskapen efter att ha gjort en bouppteckning och deponera pengarna som erhålls vid försäljningen av kvarlåtenskapen.
- Arvingen har ingen rätt att avyttra kvarlåtenskap för vilken en boutredningsman har utsetts i förvaltningssyfte.
- Boutredningsmannen har rätt att ta emot en avgift för att utföra sina uppgifter. Beloppet ska fastställas av domstol.

Rättigheter, skyldigheter och uppdrag för en testamentsexekutor:

- En testamentsexekutor ska utföra de uppgifter som föreskrivs i lag, såvida inte annat föreskrivs i testamentet. En testamentsexekutor får göra undantag från uppgifterna som tilldelas honom eller henne i testamentet, med de berörda personernas samtycke, om detta gynnar verkställandet av testatorns testamenteriska vilja.
- Testamentsexekutorn är skyldig att utan dröjsmål, efter att ha accepterat sina uppgifter, lämna en förteckning till arvingen över föremål i arvet som han eller hon behöver för att kunna utföra uppgifterna.
- Fram tills dess att arvet godtas av arvingen är testamentsexekutorn skyldig att utföra de uppgifter som tillkommer boutredningsmannen eller att ansöka om förvaltning av kvarlåtenskapen.
- En testamentsexekutor krävs för att verkställa legat, testamenteriska skyldigheter, testamenteriska direktiv och andra skyldigheter som följer av testamentet eller arvsavtalet.
- En testamentsexekutor ska på ett aktsamt sätt förvalta kvarlåtenskapen och se till att den bevaras, så att han eller hon kan utföra sina uppgifter.
- En testamentsexekutor är skyldig att ta föremål som är del av kvarlåtenskapen i besittning, eller på annat sätt säkerställa att föremålen avskiljs från arvingens egendom, om detta är nödvändigt för att testamentsexekutorn ska kunna utföra sina uppgifter.
- En testamentsexekutor har rätt att åta sig förpliktelser avseende arvet och att avyttra föremål som är del av kvarlåtenskapen, om detta är nödvändigt för att kunna utföra sina uppgifter.
- Om en testator har gjort förordnanden avseende uppdelning av kvarlåtenskapen ska testamentsexekutorn dela upp kvarlåtenskapen mellan arvingarna.
- En testamentsexekutor har rätt att företräda en arvinge eller legatarie i den utsträckning som är nödvändig för att testamentsexekutorn ska kunna utföra sina uppgifter.
- En testamentsexekutor är skyldig att leverera de föremål till arvingen som är del av kvarlåtenskapen och som är i hans eller hennes besittning, och som han eller hon inte behöver för att kunna utföra sina uppgifter.
- Om en testamentsexekutor inte personligen måste verkställa ett av testatorns förordnanden får testamentsexekutorn kräva att en arvinge verkställer förordnandet.
- En arvinge har inte rätt att avyttra föremål som är del av kvarlåtenskapen och som testamentsexekutorn behöver för att kunna utföra sina uppgifter.
- En testamentsexekutor ansvarar för eventuell skada som denne felaktigt tillfogar en arvinge eller legatarie genom att inte uppfylla sina skyldigheter.
- En testamentsexekutor ska rapportera om sin verksamhet till arvingarna och legatarierna.
- De nödvändiga utgifter som en testamentsexekutor ådrar sig vid utförandet av sina uppgifter ska ersättas med medel från kvarlåtenskapen.
- En testamentsexekutor har rätt att kräva rimlig ersättning för sin verksamhet, såvida inget annat föreskrivs i testamentet.

10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsfall för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

Om tillräckligt bevis tillhandahålls avseende arvingarnas arvsrätt och dess utsträckning ska notarien attestera arvsintyget och ange storleken på varje arvinges andel av kvarlåtenskapen. I intyget ska dock inte kvarlåtenskapens innehåll anges.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 29/10/2018